

[Indenrigsministeren]

Og så vil jeg takke hr. Rechendorff, for jeg opfattede i hvert fald det at være ydmyg som en kompliment, og jeg vil godt takke for, at den time også er oprundet for mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 311:

Forslag til lov om midlertidig refusion af kommunernes merudgifter på børnepasnings- og ældreområdet.

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

I denne uge førstebehandler vi en række lovforslag, der indgår i regeringens samlede planer for en øget beskæftigelsesindsats.

Det, vi skal behandle i dag, er en god indsprøjtning til kommunerne, selv om det ville være mere hensigtsmæssigt med en permanent, generel forbedring, således at en unødigt forvridning af kommunernes økonomiske prioriteringsgrundlag undgås.

Det omhandler meget præcist det, som det hedder, nemlig en midlertidig refusion af kommunernes merudgifter på børnepasnings- og ældreområdet, der skal gælde for regnskabsårene 1994 og 1995.

På ældreområdet vil der blive tale om en refusion på 50 pct. af kommunernes merudgifter, mens der for børnepasning vil være tale om 30 pct. på grund af, at kommunerne jo modtager betaling fra forældrene.

En normal kommune vil maksimalt kunne modtage refusion på 0,08 pct. af det budgettede beskatningsgrundlag, mens kommuner med særlig lave udgifter på disse områder vil kunne modtage tilskud på op til 0,2 pct. for at tilskynde dem til at gøre en ekstra indsats.

Baggrunden for forslaget er, at vi på én gang har en meget høj arbejdsløshed og samtidig en række kommunale serviceopgaver, der trænger til at blive løst på en bedre måde.

På denne måde slås der faktisk tre fluer med ét smæk: Ventelisterne til børnepasning forkortes, ældreplejen forbedres, og beskæftigelsen stiger.

Et forslag som dette betyder heller ikke de helt store øgede udgifter for det offentlige, for den øgede beskæftigelse betyder jo samtidig færre dagpengeudgifter, og på længere sigt forebygger vi også udstødning fra arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet har længe været fortalere for denne type løsninger, og vi kan således varmt støtte dette lovforslag.

Torben Rechendorff (KF):

Jeg skal ikke skjule, at Det Konservative Folkeparti er lidt bekymret over den udvikling i relationerne mellem staten og kommunerne, som dette forslag er udtryk for.

Hvis man skulle gå hårdt til værks – det skal jeg lade være med, men hvis man skulle – synes jeg, at man i lovforslagets tekst kan se et angreb på det kommunale selvstyre.

Forslaget er jo, sådan som jeg læser det, bygget op efter princippet: Hvis I er artige, skal I få lidt ekstra penge – vel at mærke til formål, der efter regeringens opfattelse er støtteværdige.

Det er altså med andre ord en videreførelse af det ikke særlig heldige princip, der går ud på at yde specifikke tilskud til bestemte formål i stedet for kommunal selvbestemmelse.

Samtidig kan man jo ikke snakke sig ud af, at lovforslaget har den effekt at animere kommunerne til øgede udgifter. Når man arbejder efter princippet hjælp til selvhjælp – og det er jo det, man gør – kan man ikke se bort fra, at det vil føre til yderligere kommunale udgifter, vel at mærke ved siden af den meget betydelige øgning af statsudgifterne, der er tale om.

I fremsættelsen siger ministeren, at lovforslaget er en del af regeringens samlede forslag